

l.p. i sygn.	Oskarżenia	Miejsce, data, opis wydarzeń	Świadkowie i inne dokumenty sprawy	Ofiary
1. SOK 298	Bujakowski Czesław, ur. 1904 Rolnik, 7 klas, żonaty i 2 dzieci, kapral bez odznaczeń, 5 ha ziemi i budynku mieszkalnej gospodarcze, ze słów niekarany, członek AK <u>Zastępca sołtysa</u>. <u>Nie przyznał się do winy (dzieci tylko wyprowadził na ulicę gdzie dołączyły do Żydów, zrobił to z obawy przed władzą niemiecką)</u>, twierdził, że to sama <u>Dryjowa prosiła go o zabranie dzieci</u>	gromada Grotniki Duże., gmina Grotniki pow. Busko Zdrój Listopad 1942 Dwoje dzieci ukrywało się w domu Stanisława Dryi – Bujakowski przyszedł, wyciągnął je na drogę, właśnie przechodziła przez wieś policja niemiecka eskortująca Żydów z Nowego Korczyna na stację w Szczucinie: dzieci zabrano.	1. Pasternak Jakub 2. Dryja Stanisław, rolnik 3. Dryja Irena 4. Woźniak Bronisław 5. Pietraszewski Władysław 6. Matusik Feliks, rolnik - przesłuchania podejrzanego (1948 r.) – <u>wydruk</u> - wniosek adwokata o powołanie 13 nowych świadków (na rozprawie gł. było 19 świadków) – <u>wydruk</u> - oświadczenie mieszkańców Grotnik w obronie oskarżonego – <u>wydruk</u> - rozprawa główna – <u>wydruk</u> - akt oskarżenia 49 r. – <u>wydruk</u> - wyrok – <u>wydruk</u> - prośba o ułaskawienie – <u>wydruk</u> - zdanie odrębne sędziego – <u>wydruk</u> - kilka prośb o ułaskawienie do prezydenta RP żony Józefy – <u>wydruk</u>	Dwie osoby nazwisku Fiszel (dzieci) – z osady Nowy Korczyn, Dziewczyn ok. 9 lat, chłopiec ok. lat
2. SOK 121, 122	Kuciak Jan, ur. 1917, urzędnik (młodszy lustrator?), 6 klas gimnazjum, żonaty, 1 dziecko 3 lata, ze słów nie karany, w czasie wojny od 1940 policjant – szeregowiec PP w Wiślicy i Solcu – <u>najpierw się przyznał k. 8 - potem nie przyznał się do winy</u> Bartnik Adam, ur. 1894, ur. Szklanów, zam. Solec-Zdrój, rolnik, 3 klasy, żonaty i 2 dzieci 20 i 18 lat, 4 ha ziemi i budynku gospodarcze, w wojsku nie służył, <u>w czasie wojny komendant posterunku PP w Solcu Zdroju – nie przyznał się do winy</u> Józef Kutra, ur 1921 Spotkał wieczorem Tepelową, zatrzymał ją i odprowadził na posterunek PP (na polecenie komendanta straży pożarnej) – <u>nie przyznał się do winy</u>	1942, Powiat stopnicki, las zborowski k. Solca-Zdroju – po ucieczce z getta „wałęjąca się” od 2-3 tygodni Wolfowa została zatrzymana przez Józefa Katrę i zaprowadzona na posterunek PP w Solcu, Komendant Bartnik po porozumieniu z niemiecką żandarmerią rozkazał ją doprowadzić do Stopnicy wg. jego słów: „na jej stałe miejsce zamieszkania”, w drodze Kuciak ją zatrzelił (w lesie zborowskim). Kuciak polecił miejscowej ludności pogrzebać jej zwłoki. Zameldował, że usiłowała zbiec.	1. Adam Bartnik, rolnik 2. Antoni Pokładek, rolnik 3. Jan Doktor, rolnik 4. Antoni Bonar, rolnik 5. Józef Bonar (Bondar), rolnik 6. Sylwester Wójcik, urzędnik 7. Bolesław Stelmczyński – tylko RG 8. Józef Grabda – tylko RG 9. Stanisław Solecki – tylko RG Na RG było powołanych 19 świadków, nie wszyscy się stawili. - fragment przesłuchania Kuciaka – <u>wydruk</u> - przesłuchanie Adama Bartnika 47 r. – <u>wydruk</u> - przesłuchania podejrzanego Józef Kutra, robotnik melioracyjny ur. 1924 – <u>wydruk</u> - przesłuchanie podejrzanego Eugeniusz Stefko, rolnik – <u>wydruk</u> - wniosek Marii Stefkoo przesłuchanie 6 świadków na jego obronę – <u>wydruk</u> - oświadczenie 2 mieszkańców gromady Jurków w obronie Jana Kuciaka – <u>wydruk</u> - oświadczenie mieszkańców gromady Galów w obronie Jana Kuciaka -	Żydówka ze Stopnicy o nazwisku Tepel (lub Topielowa) mąż Wolfowa, lat 60

	Eugeniusz Stefko, Miał u siebie na przechowaniu rzeczy Żydów, także Tepelowej, przeprowadził rewizję w zabudowaniach Bonarów w jej poszukiwaniu – <u>nie przyznał się do winy</u>		<u>wydruk</u> - oświadczenie mieszkańców gmin Zborów i Pawłów w obronie Eugeniusza Stefko – <u>wydruk</u> - akt oskarżenia 47 r. – <u>wydruk</u> - rozprawa główna – <u>wydruk</u> - sentencja wyroku – <u>wydruk</u> - przesłuchanie świadka Podkładek Antoni z IX 49 r.!- <u>wydruk</u> - przesłuchanie świadka Okaz Józef z IX 49 r.!- <u>wydruk</u> - przesłuchanie świadka Zimosz Władysław z IX 49 r.! - <u>wydruk</u>	
3. SOK 214	Stanisław Bomba, ur. 1919, rolnik przy ojcu, kawaler, 4 klasy, bez majątku, nie karany Władysław Bomba (nie był bratem Stanisław), ur. 1927, rolnik przy rodzicach, 4 klasy, kawaler <u>Obaj nie przyznali się do winy twierdząc, że „skierowane przeciwko nim oskarżenie jest wynikiem zemsty osobistej strony rodziny Ptaków”. Między Ptakami i Bombami były klótnie ws. grntów</u>	1. Lato 1943 r., las koło Woli Wiśniowej gmina i powiat Włoszczowa: Stanisław B. zastrzelił z karabinu Chaję i Lejzora Ajbeszyc 2. W nieustalonym miejscu i czasie: zabili kijami Janasa Ajbeszyc Rodzeństwo Ajbeszyc ukrywali się w lesie koło wsi Wola Wiśniowa, Stanisław B. dostarczał mi żywności, oni przechowywali u niego futra i pieniądze, w porze zniw zastrzeli dwoje z nich. Kilka dni potem Jan Ptak spotkał Janasa – ten opowiedział mu co się wydarzyło. Godzine później usłyszał krzyki i znalazł go bitego kijami przez Stanisława i Władysława – został zatłuczony na śmierć. Na polecenie sołtysa zwłoki Chai i Lejzora zostały pochowane przez Józefa Raka i Jana Krzywonośa	1. Ptak Jan, rolnik 17 lat 2. Kita Władysław, sołtys 3. Krzywonoś Jan 4. Rak Józef 5. Pierzchnica Janina 6. Ptak Marianna 7. Misztal Bolesław, daleki krewny 8. Kościółek Wacław 9. Wójcik Jan 10. Kościółek Zbigniew 11. Misztal Zofia 12. Wójcik Wincenty 13. Michałek Jan 14. Misztal Stanisław 15. Bomba Jan 16. Bomba Marian Wszyscy świadkowie z Woli Wiśniowej, <u>wydruki ich przesłuchań</u> - zaświadczenie Kom. Żyd. we Włoszczowej – <u>wydruk</u> - akt oskarżenia – <u>wydruk</u> - protokół RG – <u>wydruk</u> Inwentarz kwerendy AS - sentencja wyroku - <u>wydruk</u>	3 osoby: rodzeństwo Chaja, Lejzor i Jan Ajbeszyc, b. mieszkańców Włoszczowy do grudnia 1942 pracowali na tartaku, potem uciekli i ukrywali się w lesie (zaświadczenie Komitetu Żydowskiego z Włoszczowy)
4. SOK 146	Józef Jaguś, ur. 1889, rolnik-wyrobnik, analfabeta „niski stopień rozwoju umysłowego” (z pisma jego adwokata), żona i 5 dzieci, ziemi i majątku nie posiada, po wojnie wyjechał na tereny koło Wrocławia, <u>nie przyznaje się do winy</u> Jan Ksel, ur. 1909, rolnik,	1943, Wieś Wilków, gm. Górne, pow. Kielce, na terenie wsi przechowywał się Żyd Fiskowicz, poszedł na podwórko Jagusia i wtedy ten go złapał i zaprowadził do sołtysa (Jan Ksel), tam zarządał podwody od sołtysa, ten podwody nie dał ale wyznaczył Stanisława Grubę do doprowadzenia go na	1. Stanisław Kołomański, kowal, AK 2. Józef Adamczyk, kaprat zawodowy wojskowy, AK 3. Piotr Wzorek, rolnik, AK 4. Jan Ksel, rolnik, podsoltys 5. Piotr Borowiec, rolnik 6. Feliks Wzorek, rolnik 7. Ignacy Wzorek, rolnik 8. Władysław Wzorek, rolnik	Żyd Fiskowicz, nazywany „Jona”, pochodził z Krajna – był stary i niedołężny, Jaguś znał go osobiście

	podsołtys, żonaty, 3 dzieci, majątek spadkowy: wspólne 12 mórg, w czasie wojny zastępca drużynowego organizacji podziemnej AK, <u>nie przyznaje się do winy</u> Stanisław Gruba, ur. 1923, rolnik, gospodarstwo 7 ha , 3 klasy, żonaty, 1 dziecko <u>nie przyznaje się do winy</u>	posterunek żandarmerii w Bielinach (5-10 km od Wilkowa, szli aż do wieczora), gdzie go rozstrzelano, obaj dostali po kieluszkę wódki, a Jaguś dostał od Niemców w nagrodę „parę papierosów”. Świadkowie zeznają, że był dla wsi niebezpieczny, zagrażał partyzantce AK – szantażował że doniesie Niemcom.	- wydruki wszystkich zeznań świadków: <u>wszyscy zeznają przeciwko Jagusiowi</u> - przesłuchanie podejrzanego Stanisław Gruba, rolnik gosp. 7 ha, <u>nie przyznaje się do winy, mówi, że Ksel mu groził</u> – <u>wydruk</u> - oświadczenie mieszkańców Wilkowa w obronie Ksela - <u>wydruk</u> - oświadczenie mieszkańców św. Katarzyny w obronie Ksela – <u>wydruk</u> - pismo adwokata Ksela o powołanie 12 świadków obrony – <u>wydruk</u> - pismo adwokata Grubego o powołanie 7 świadków w jego obronie – <u>wydruk</u> - pismo adwokata Jagusia o powołanie 5 świadków odwodowych – <u>wydruk</u> - zaświadczenie przewodniczącego Gminnej Rady Narodowej w obronie Ksela – <u>wydruk</u> - protokół RG – <u>wydruk</u> - pismo adwokata Jagusia o powołaniu 5 nowych świadków w jego obronie – <u>wydruk</u> - sentancja wyroku – <u>wydruk</u> - wyrok SN – <u>wydruk</u> - podania o łaskę do prezydenta – <u>wydruk</u> - opinie w sprawie ułaskawienia – <u>wydruk</u> - prośby do prezydenta ws. darowania reszty kary z 52 r. – <u>wydruk</u> - prośba Marii Jaguś o darowanie kary z 53 r. - <u>wydruk</u>	
5. SOK 335	Jakub Kliś, ur. 1901, rolnik, żonaty, 4 dzieci, brak wykształcenia – analfabeta, 4 ha ziemi, nie karany Jan Kliś, ur. 1930, kawaler, rolnik przy rodzicach, 3 klasy, nie karany Józef Kosimak vel Kosiniak, ur. 1902, rolnik, żonaty, 7 dzieci, 2 klasy, 2 ha 70 arów ziemi, nie karany Andrzej Smoliński, ur. 1899, żonaty, 2 dzieci, rolnik, 5 ha ziemi, bez wykształcenia , służył w	Jesień 1942 r., wieś Łąka gm. Pawłów (koło Nowego Korczyna): podczas wysiedlenia ludności żydowskiej z Nowego Korczyna Icek Zygmunt (po wojnie: Jankowski) wraz z rodziną uciekł i ukrył się, po wyjściu z kryjówki zostali zatrzymani (kilkakrotnie) przez oskarżonych i obrabowani – za pierwszym razem musieli zapłacić po 500 zł. (Icek i Wolf), za drugim byli doszczętnie obrabowani, także z odzieży (za wsią tuż na Wisłę). Część z nich uciekła inni zostali zamknięci w piwnicy w celu późniejszego	1. Paweł Buczak, rolnik 2. Józef Kosimak, rolnik 3. Kazimierz Śliwa, szewc 4. Józef Leśniak, robotnik rolny 5. Jan Buczak, rolnik 6. Józef Stepniak, robotnik rolny 7. Stefan Misiaszek, robotnik 8. Władysław Pietraszewski 9. Icek Zygmunt (Jankowski), szewc - skarga Zygmunta Jankowskiego (wcześniej nazywał się Icek Zygmunt, 47 lat, szewc z Nowego Korczyna) na sprawców do prokuratury z 27 VIII 49r. i jego przesłuchanie – <u>wydruk</u> - przesłuchanie świadków- <u>wydruk</u> - oświadczenia mieszkańców wsi Łąka w obronie Andrzeja Smolińskiego,	Pięciosobow rodzina Icka Zygmunta Jankowskiego – zostali obrabowani (zginęli później w Auschwitz): Hana-Szanta Zygmunt, Abram Zygmunt, Chaja Zygmunt, córka Chai Zygmunt (9 miesięcy), Wolf Flaum

	wojsku – krzyż zasługi „na polu chwały”, nie karany Józef Stachurski, ur. 1901, żonaty, 3 dzieci, rolnik, 2,5 ha ziemi i budynki, 2 klasy, nie karany Bolesław Pater – ur. 1912, żonaty, 1 dziecko, rolnik, 9 ha i zabudowania, 4 klasy, nie karany Wszyscy nie przyznali się do winy	zaprowadzenia na posterunek żandarmerii. Hana-Szantla i jej syn zdołali uciec. Zagrabione rzeczy i odzież ukrył w swoim mieszkaniu Bolesław Pater.	Józefa Stachurskiego – <u>wydruk</u> - prośby o zwolnienie z aresztu – <u>wydruk</u> - pisma adwokatów o powołanie świadków na rozprawę główną – <u>wydruk</u> - protokół RG – <u>wydruk</u>	Ponadto NN kobieta
6. SOK 171	Józef Koziół – ur. 1915 r., rolnik, 2,5 ha ziemi, żona i 2 dzieci, 5 klas, kapral, nie karany Bronisław Chojnowski – ur. 1918, urzędnik a Baku gosp. – spółdz., 7 klas, żona i 2 dzieci, ppor z partyzantki, nie karany Stanisław Nowak – ur. 1920, ślisarz, kawaler, 2 morgi ziemi (<u>śledztwo wobec niego umorzono</u>) Franciszek Lech – ur. 1921, rolnik, 7 klas, kawaler, bez majątku, porucznik (krzyż walecznych, krzyż partyzancki), nie karany Władysław Nowak – ur. 1921, leśnik., żonaty i 1 dziecko, bez majątku, nie karany Wiktor Chyc – ur. 1920, robotnik i finkcjonariusz MO w Jędrzejowie, 7 klas, kapral, żonaty 1 dziecko, bez majątku, nie karany Wszyscy oskarżeni nie przyznali się do winy.	1943 r. wieś Marzęcin gm. Stopnica – na polach obok wsi ukrywali się Żydzi. Grupa chłopów pod dowództwem Józefa Koziół wyruszyła aby ich odszukać i „wytepić” – strzelano do uciekających, a rannych dobijano bagnietami lub nożami. Na polu pozostały zwłoki 3 mężczyzn, 4 kobiet i jednego dziecka. Po upływie pewnego czasu ponownie grupa w której byli Józef Koziół oraz Wiktor Chyc zamordowała dwóch Żydów w okolicach wsi Grochowsk. Sprawcy byli członkami Batalionów Chłopskich pod komendą Bronisława Chojnowskiego, który wydał Koziółowi rozkaz wytepienia Żydów.	1. Tadeusz Chyc, rolnik 2. Józef Pytko, rolnik 3. Bolesław Chojnowski, rolnik (obcy) 4. Franciszek Guzik, rolnik 5. Feliks Lasoń, rolnik 6. Jan Walasek, rolnik 7. Adam Walasek, rolnik 8. Tekla Janik, rolnik 9. Stanisław Karaś, rolnik 10. Jan Chojnowski, rolnik (kuzyn) 11. Roman Rusak, rolnik 12. Zdzisław Tomala, urzędnik 13. Maria Lamel, pomocnica domowa (Żydówka, 19 lat) 14. Mieczysław Śmietana, praktykant leśny - zeznania świadków i oskarżonych - <u>wydruk</u> - 13 zaświadczeń w obronie oskarżonych – <u>wydruk</u> - wnioski o powołanie wielu nowych świadków na RG – <u>wydruk</u> - akt oskarżenia – <u>wydruk</u> - protokół RG – <u>wydruk</u> - wyrok - <u>wydruk</u>	8 NN osób w okolicy wsi Marzęcin oraz 2 NN osoby okolicy wsi Grochowsk
7. SOK 204	Franciszek Koziół – ur. 1916, krawiec i rolnik Nie przyznał się do winy	Sierpień 1943 r., wieś Szczukowice gm. Piekosów pow. kielecki: Marianna i Józef Serbianowie przechowywali u siebie	1. Henryk Fajner, felczer 2. Wincenty Kowalski, rolnik 3. Marianna Serbian z Terelaków, przy mężu na rolnictwie	Marian Krawiec.

		Mariana Knopa, z zawodu krawca. Franciszek Koziół, również krawiec, dowiedziawszy się o tym powiadomił niemiecką żandarmerię. Żandarmeria przeszukała domostwo Serbiano, dotkliwie pobiła Mariannę Serbian. Wówczas Koziół powiadomił ich, że Żyd Knop uciekł do lasu, obława na niego okazała się skuteczna. Schwymano go i zastrzelono. Żandarmi rozkazali Koziółowi zakopanie zastrzelonego.	4. Walenty Sidel, rolnik 5. Józef Serbian, rolnik 6. Antoni Kornecki, cieśla 7. Jan Konarski, rolnik 8. Franciszek Koziół - zeznania świadków - <u>wydruk</u> - streszczenie sprawy przez prokuraturę - <u>wydruk</u> - akt oskarżenia - <u>wydruk</u> - prośba o zwolnienie z aresztu - <u>wydruk</u> - prośba o przyspieszenie rozprawy („gdyż czuję się zupełnie niewinny”) - <u>wydruk</u> - wniosek o powołanie świadków na RG - <u>wydruk</u> - oświadczenie mieszkańców Szczukowic w obronie oskarżonego - <u>wydruk</u> - protokół RG - <u>wydruk</u> - sentencja wyroku - <u>wydruk</u>	
8. SOK 172	Józef Rabajczyk – ur. 1913, rolnik, 2,5 ha ziemi i zabudowania, żona i 3 dzieci, 4 klasy, st. Strzelec, karany 3 miesiącami aresztu. <u>Nie przyznał się do winy.</u>	Marzec 1943 r., Jędrzejów – po likwidacji getta w Jędrzejowie Obwarzankowie ukrywali się, odwiedzili dom Rabajczyka licząc na pomoc, jedzenie i odpoczynek. Rabajczyk udzielił im schronienia w stodole, której drzwi zamknął i zawiązał drutem. Po niedługim czasie przyszedł policjant granatowy, feldszojcz i Rabajczyk, obu ograbili i ręce zawiązali im drutem. Obaj schwytani zaczęli uciekać, Eljasz został zabity, Józef ostatecznie zbiegł.	1. Emilia Gac, kierowniczka pralni 2. Mieczysław Budzisz, pracownik poczty 3. Genowefa Galant, gospodyni domowa 4. Władysław Domagalski, robotnik 5. Stanisław Barkowski, furgonista 6. Antoni Stalski, rolnik 7. Julian Kot, rolnik 8. Franciszek Kaczkowski, rolnik - zeznania świadków - <u>wydruk</u> - zeznania oskarżonego - <u>wydruk</u> - protokół konfrontacji Antoniego Stalskiego i Rabajczyka - <u>wydruk</u> - akt oskarżenia - <u>wydruk</u> - wniosek o powołanie świadków - <u>wydruk</u> - protokół RG - <u>wydruk</u> - sentencja wyroku - <u>wydruk</u>	Józef i Eljasz Obwarzankowie
9. SOK 319	Stefan Robak – ur. 1908, kowal, 5 klas, żonaty i 1 dziecko, 1 ha ziemi i warsztat kowalski, nie karany <u>Nie przyznaje się do winy.</u>	Lato 1943 r., wieś Dębany gm. Drożejowice pow. pińczowski – ukrywających się Żydów wykryli funkcjonariusze policji polskiej i w czasie ucieczki strzelali do nich. Jednego postrzelono, pozostałych ujęto, wśród uczestników tej	1. Henryk Konewski, rolnik 2. Franciszek Nowak, robotnik 3. Jan Kurpiak, rolnik 4. Paweł Zaręba, rolnik - zeznania świadków - <u>wydruk</u> - zeznania podejrzanego - <u>wydruk</u> - akt oskarżenia - <u>wydruk</u> - prośba o powołanie świadków na RG	6 osób NN (tym jedno dziecko)

		nagonki był także Stefan Robak. Ujętych Żydów furmanką odwieziono do wsi Drożejowice, dla wszystkich było wiadomym że Żydów tam rozstrzelano. Ranny mężczyzna doczołgał się na pole Konewckiego, tam dnia następnego został „dostrzelony” przez żandarma. Robak dostał w nagrodę półbuty, w ich podeszwach w czasie reperacji znalazł dolary.	– <u>wydruk</u> - oświadczenie sołtysa, że Robak należał do BCh – wydruk - oświadczenie mieszkańców kilku wsi w obronie Robaka – wydruk - protokół RG – wydruk - sentancja wyroku - wydruk	
10. SOK 248	Stanisław Spiechowicz – ur. 1912, żonaty 2 dzieci, rolnik 4 ha., 4 lasy, nie karany. W czasie wojny wyznaczony przez Zarząd Gminy na starszego stróża porządkowego t.zw. milicjanta w czasie okupacji (<u>podsołtysa</u>), wieś Ewina gm. i pow. Włoszczowa. Stanisław Bielawski – ur. 1915, żonaty 2 dzieci, rolnik 5 ha, 2 klasy, kara 3 dni aresztu za bezprawne polowanie. Józef Rumin – ur.?, żonaty 2 dzieci, murarz, 3 ha, 2 klasy, nie karany. Wawrzyniec Ciosek – ur. 1880, wdowiec 8 dzieci, rolnik 6 ha, 2 klasy, nie karany. <u>Przyznali się do zarzucanych im czynów.</u>	Marzec 1943 r, wieś Ewina gmina i pow. Włoszczowa. Wczesnie rano idący drogą Dawid Rozenberg zostaje zatrzymany przez Stanisława Spiechowicza, podsołtysa, który zawiązał mu z tyłu ręce i zaprowadził do Wawrzyńca Cioska, sołtysa gromady Kuzki. Rozenberg został doprowadzony na jego polecenie przez Stanisława Bielawskiego oraz Józefa Rumina do Włoszczowej na posterunek PP. Dawid Rozenberg został rozstrzelany przez żandarmerię niemiecką 13 marca 1943 r. na cmentarzu żydowskim. Spiechowicz otrzymał wynagrodzenie – 1 kg. cukru.	1. Fajfer Rozenberg, blacharz 2. Wawrzyniec Ciosek, rolnik, sołtys 3. Stanisław Bielawski, rolnik (krewny 3 stopnia) 4. Józef Rumin, rolnik 5. Jan Kowalski, rolnik 6. Stanisław Głowacki, rolnik - zeznania świadków – <u>wydruk</u> - zeznania podejrzanych – <u>wydruk</u> - wnioski o powołanie nowych świadków na RG – <u>wydruk</u> - protokół RG – <u>wydruk</u> - wyrok SO i SN – <u>wydruk</u> - prosby o ułaskawienie i opinie ws. więźnia - <u>wydruk</u>	Dawid Rozenberg , brat Fajfiera